Struktury danych i złożoność obliczeniowa Laboratorium 1 – Tablica struktur

Zdefiniuj typ strukturalny (odpowiednik abstrakcyjnego typu rekordowego) zawierający 3 pola, odpowiednio: *int, char, float*. Następnie zaimplementuj funkcje do obsługi zdefiniowanego typu:

- losowanie funkcja:
 - o pobiera jako argument liczbę **N** struktur, które mają zostać utworzone;
 - o dynamicznie alokuje pamięć na tablicę **N** wskaźników na struktury;
 - o następnie alokuje kolejno **N** struktur, przypisując uzyskane adresy do kolejnych komórek utworzonej wcześniej tablicy;
 - pole typu *int* jest ustawiane na wartość losową pomiędzy -1000 a 9000; pole typu *char* jest ustawiane na losową literę z zakresu od B do X; zaś pole typu *float* jest ustawiane na wartość 1000 + numer kolejny struktury (od 1 do N);
 - o funkcja zwraca adres tablicy.

UWAGA: Zadbaj o to, by w każdym kolejnym uruchomieniu programu wartości losowe były odmienne (np. wykorzystując funkcję biblioteczną **srand()**), oraz o to, by każda spośród **N** struktur miała inną wartość pola typu **int**.

- *kasowanie* funkcja:
 - o pobiera wskaźnik na tablicę struktur i jej wielkość (liczba przechowywanych wskaźników na struktury);
 - o zwalniana jest najpierw kolejno pamięć zajęta przez wszystkie przechowywane struktury;
 - o następnie zwalniana jest również pamięć zajęta przez samą tablicę wskaźników na struktury.
- *sortowanie* funkcja:
 - o pobiera wskaźnik na tablicę struktur i jej wielkość;
 - elementy tablicy (wskaźniki na struktury) sortowane są zgodnie z algorytmem sortowania bąbelkowego/pęcherzykowego według pola zawierającego składową typu *int* w porządku rosnącym, przy czym algorytm sortowania musi być zaimplementowany w wersji z iteracjami ograniczonymi oraz mechanizmem kończącym sortowanie po stwierdzeniu, że tablica już jest posortowana.
- zliczanie znaków funkcja:
 - o pobiera wskaźnik na tablicę struktur oraz jej wielkość oraz znak, którego liczbę wystąpień należy wyznaczyć;
 - o przeszukuje kolejno struktury w poszukiwaniu zadanego znaku i w przypadku jego znalezienia zwiększa licznik wystąpień o 1.
 - o zwraca liczbę wystąpień znaku.

Program po uruchomieniu wczytuje plik wejściowy inlab01.txt

Plik inlab01.txt zawiera kolejno (rozdzielone spacją): liczbę struktur **N** do wylosowania z zakresu od **1** do **10000** i znak **X** do wyszukania i wyznaczenia liczby jego wystąpień.

Następnie wywoływana jest sekwencja funkcji (dalej w funkcji main())

- czas start;
- losowanie N elementów;
- sortowanie;
- zliczanie znaków X;
- kasowanie;
- czas stop.

Program wypisuje na konsoli listę **pierwszych 20-tu posortowanych struktur**, liczbę wyszukanych znaków **X** oraz czas wykonania całego programu.

Przygotowanie e-maila do wysłania:

Uwaga! Kod źródłowy programu (1 plik) po oddaniu prowadzącemu zajęcia laboratoryjne musi zostać przesłany na adres sdizo@zut.edu.pl :

- plik z kodem źródłowym musi mieć nazwę: nr_albumu.sdizo.lab01.main.c (np. 123456.sdizo.lab01.main.c); jeśli kod źródłowy programu składa się z wielu plików, to należy stworzyć jeden plik, umieszczając w nim kody wszystkich plików składowych; (plik może mieć rozszerzenie .c lub .cpp);
- plik musi zostać wysłany z poczty ZUT (zut.edu.pl);
- nagłówek maila (temat) musi mieć postać: SDIZO I1 XXXY LAB01, gdzie XXXY to numer grupy (np. SDIZO I1 210C LAB01);
- w pierwszych trzech liniach pliku z kodem źródłowym w komentarzach muszą znaleźć się:
 - o linia 1: informacja identyczna z zamieszczoną w nagłówku maila
 - o linia 2: imię i nazwisko
 - o linia 3: adres email
- <u>email nie powinien zawierać żadnej treści</u> (tylko załącznik).

Wskazówki

Pomiar czasu (wymaga time.h)

```
clock_t begin, end;
double time_spent;
begin = clock();
/* here, do your time-consuming job */
end = clock();
time_spent = (double)(end - begin) / CLOCKS_PER_SEC;
Wczytywanie z pliku
int N;
char X;
FILE* fp = fopen("inlab01.txt", "r");
if (fp == NULL)
return -1;
fscanf (fp, "%d %c", &N, &X);
fclose(fp);
```